

Oud Zeer

Over het trekken door je woestijn
herleven van de lang geleden
zoutbijtende pijnzee met daarin
die ouwe uitgebeten steenfossielen

en dan malen, malen, blijven malen
tot alle stenen zand zijn zacht zijn
diepe lagen onderlangs naar boven malen
leger maken in de lege woestenij
zoveel jaren, een mensen leven.

Daardoorheen je bron hervinden
hier is een plek om tijd te krijgen
het zelf dat jij was en wordt
de liefde in je eigen leeflijf wezen

*zover van mezelf vandaan
hoef ik nooit meer te gaan*

en dan pas zijn er ook nog mensen
niet om te moeten, maar te ontmoeten
wie jij wil. Dat komt later wel weer goed.

Henk de Bruijn